

Mộng Hay Thực

Sau tháng Tư Đen và qua bao nhiêu ngày tại các trại tạm cư cho người tị nạn CS, tôi đã đến Cleveland, Ohio. Cảnh và người đều rất xa lạ. Đêm ngủ tôi hay mộng về những nơi chốn mà mình đã từng sống ở Sài Gòn. Những giấc mộng như thật, với những lo âu, sợ hãi trước một viễn ảnh đen tối khi thành phố bị CS xâm chiếm. Tỉnh giấc tôi còn bàng hoàng, ngơ ngác, không biết mình đang ở đâu.

Trong số những giấc mơ này, có một đã xảy ra vài lần. Tôi đang ở trong căn nhà trên đường Lê Đại Hành, Chợ Lớn, cái phòng ngủ trên lầu có một giường dành cho Mẹ tôi và hai đứa em út. Tôi và đứa em gái kế trái chiếu nằm gần đó. Trời nóng hầm hập, không một chút gió dù cửa sổ đã mở toang. Tôi trần trở trong khi đứa em đang ngủ say.

Bỗng tôi cảm thấy nền nhà rung chuyển, căn phòng chao đảo. Tôi trì người, bám xuống chiếu để chống lại sự quay cuồng đến chóng mặt. Mờ mờ qua tấm màn mỏng, tôi thấy bóng một người. Không phải... đó là bóng một người đang cưỡi ngựa. Một người mặc áo giáp vàng, đội nón vàng có tua đỏ, uy nghi, lẫm liệt như một vị tướng. Một tay dong ngựa, một tay cầm giáo, khuôn mặt người đấng đấng sát khí. Con ngựa xám chồm lên, bồm tung gió, hai vó trước hất cao. Bỗng người đó nện giáo thật mạnh, hét: “Đánh”. Tai tôi ù đi vì âm thanh vang dội. Tôi cố gắng kêu mà lưỡi cứ líu lại. Tôi ráng nhắc tay để khều đứa em mà không được. Người, ngựa xông đến gần, khuôn mặt rõ nét giận dữ. Trời ơi, sợ quá! Sao Mẹ tôi và mấy đứa em im lìm, ngủ say như không có chuyện gì xảy ra vậy. Tôi nhắm tịt mắt, làm rằm khẩn: “Nam mô cứu khổ cứu nạn Quán Thế Âm Bồ Tát”...

Một lúc sau, khi những chấn động đã không còn, tôi trờng mắt, đảo đảo nhìn qua lớp màn, căn phòng tối đen thật yên ả với tiếng thở đều đặn của mọi người. Tôi vẫn còn sợ, mồ hôi rịn ướt, nhưng đã cử động được. Tôi lay gọi đứa em: “Hoa, có thấy ông đó không?” Hoa xoay người, giọng nhừa nhựa, cụt ngủn: “Không”.

Giấc mộng này tôi đã kể cho cả nhà nghe. Không ai đoán được vị tướng đó tên gì vì trong lịch sử VN có biết bao nhiêu anh hùng chống giặc. Cho đến một ngày tôi được xem những bức tranh vẽ của VIETTOON NET, họa lại hình ảnh của những anh hùng dân tộc và tôi đã thảng thốt khi nhìn thấy một bức tranh vì người trong tranh rất giống với vị tướng trong giấc mộng. Đó là bức tranh của tướng Lý Thường Kiệt!

Hôm nay, trước cảnh suy sụp của đất nước và hiểm họa Hán hóa. Tôi nghe rõ mồn một tiếng giáo nện và tiếng hét: “Đánh” năm xưa. Phải chăng đây là giải pháp cuối cùng không thể tránh được!

Nguyễn P. Thúy, 4/24/2013

Sông núi nước Nam oai Nam ở
Hoàn toàn định phận ở sách Trời
Can chi nghịch giặc sang xâm phạm
Bọn mày tụi xem chước bại thôi

HOÀNG SA

TRƯỜNG SA

Lý Thường Kiệt và bài thơ Nam Quốc
Sơn Hà (bản dịch của Việt Toon)

VIETTOON.NET

TTXVA.org

© VIETTOON.NET